Č. 11.263.

Zaměstnanci veřejní: * Státní úředník, zařazený do určité platové stupnice, není legitimován stěžovati si do služebního pořadí úředníka zařazeného do jiné platové stupnice.

(Nález ze dne 8. května 1934 č. 9601.)

Věc: Dr. Arnošt K. na M. proti ministerstvu vnitra (odb. r. Dr. Kar. Mareš) o služební pořadí.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-l nastoupil dne 18. května 1925 státní službu jako koncipient politické správy. Dekretem zem. úřadu v Praze z 18. listopadu 1929 bylo mu dnem 18. listopadu 1929 propůjčeno služební místo 6. platové stupnice v kategorii právních úředníků politické služby. V pořadovém seznamu úředníků právní služby politické správy v zemi České podle stavu z 31. prosince 1928 uveden byl st-l mezi koncipisty politické správy na místě prvním se dnem vstupu do státní služby 18. května 1925. Za ním následovala řada koncipistů politické správy, z nichž hned za st-lem zařazen byl Dr. Jiří Š. s nástupem státní služby dnem 31. ledna 1926, na místě osmém zařazen byl Dr. Václav Št. se dnem nástupu státní služby 23. února 1926 a na místě 23. Heřman L. se dnem nástupu státní služby 15. listopadu 1926. V pořadovém seznamu podle stavu ze dne 31. prosince 1929 zařazen byl st-l mezi úředníky právní služby v 6. platové stupnici na místě 148., při čemž dvacet úředníků od Dra Jiřího Š. až po Heřmana L. zařazeno bylo před st-le. Při tom bylo uvedeno, že Dr. Václav Št. povýšen byl do 6. platové stupnice dnem 23. února 1929, Heřman L. dnem 15. listopadu 1929, st-l pak dnem 18. listopadu 1929. Rovněž v pořadovém seznamu podle stavu z 31. prosince 1930, v němž st-l mezi úředníky 6. platové stupnice byl zařazen na místo 142., byla řada 20 úředníků, počínajíc Drem Jiřím Š. a končíc Heřmanem L., dána před st-le se stejnými daty povýšení.

Na toto určení služebního pořadí podal st-l stížnost, v níž v podstatě namítal, že v pořadové listině ku dni 31. prosince 1930 byli před st-le zařazeni bývalí služebně mladší nestátní úředníci, a to nejen do 6., nýbrž i do 5. platové stupnice. Nař. rozhodnutím byla stížnost tato jednak odmítnuta jako nepřípustná, jednak zamítnuta jako bezpodstatná. Nepřípustnou shledal žal. úřad stížnost, pokud směřuje proti přednějšímu pořadí úředníků zařazených ke dni 31. prosince 1928—1930 do 5. platové stupnice, poněvadž st-l byl v touž dobu zařazen v 6. platové stupnici téhož osobního stavu, a není tedy vzhledem k ustanovení § 39 sl. pragm. legitimován stěžovati si do pořadí úředníků zařazených k tomuto dni v pořadovém seznamu zmíněných úředníků vyšší platové stupnice.

Pokud pak stížnost čelila proti přiznání přednostnějšího pořadí v 6. platové stupnici některým úředníkům bývalé samosprávy, shledal ji žal. úřad bezpodstatnou v podstatě z následujících důvodů: Podle § 37 služ. pragm. ve znění §§ 20 a 201 plat. zák., resp. § 11 vl. nař. č. 163/1930 Sb. je pro posouzení služebního pořadí v prvé řadě směrodatnou délka služební doby skutečně ztrávené v téže hodn. třídě, resp. platové

stupnici na služebních místech téže služební třídy, a nikoli, jak se st-l mylně domnívá, celková služební doba vůbec. Bývalým autonomním úředníkům, proti nimž stížnost st-lova směřuje, náleží vzhledem k citovanému ustanovení přednější služební pořadí, poněvadž byli převedeni, resp. jmenováni do 6. platové stupnice vesměs s datem dřívějším než st-l (pořadím nejmladší z nich Dr. Št. dnem 23. února 1926 a L. dnem 15. listopadu 1929, kdežto st-l až dnem 18. listopadu 1929).

Úředníci ti přešli do státní služby podle § 10 odst. 1 věty 2 org. zák. se všemi služebními právy a nároky, získanými v autonomních službách, v rámci ustanovení § 212 plat. zák., a bylo je proto nutno se zřetelem k ustanovení § 11 vl. nař. č. 163/1930 Sb. zařaditi v 6. platové stupnici před st-le, ježto ztrávili v této platové stupnici delší dobu. K trvání celkové služební doby vůbec by bylo možno přihlížeti při stanovení služebního pořadí jen v tom případě, kdyby nevyplývalo určité služební pořadí dotčených úředníků již z ustanovení § 37 odst. 1 služ. pragm. ve znění § 20 plat. zák. a § 11 vl. nař. č. 163/1930, resp. § 37 odst. 2 č. 1 služ. pragm., kterýžto případ však zde nenastal.

O stížnosti uvažoval nss takto:

Podle § 37 odst. 1 služ. pragm. (č. 15/1914 ř. z.) ve znění § 20 zák. plat. (č. 103/1926 Sb.) určuje se služební pořadí zásadně délkou služební doby ztrávené ve vlastnosti definitivně ustanoveného úředníka v téže služební třídě na služebních místech téže platové stupnice. Kriteria v § 37 odst. 2 pod. č. 1—4 uvedená jsou pro určení služebního pořadí směrodatná teprve tehdy, když služební pořadí nelze určiti podle kriterií předcházejících. Zásada, že pro stanovení služebního pořadí je v prvé řadě rozhodná služební doba ztrávená na služebních místech téže platové stupnice, je důsledkem zásady vyslovené již v § 36 odst. 1 služ. pragm., podle níž definitivně ustanovený úředník má nárok na postavení v platové stupnici, odpovídající jeho definitivnímu ustanovení nebo jeho poslednímu povýšení. Na těchto zásadách vybudován je i předpis § 39 služ. pragm. ve spojení s §§ 5 a 20 zák. plat., podle něhož pořadové listiny jest ustaviti odděleně podle ..... služebních tříd, a podle platových stupnic. Z ustanovení těchto plyne, že služební pořadí je právním poměrem mezi úředníky téže služební třídy, náležejícími témuž osobnímu stavu, a zařazenými na služebních místech téže platové stupnice, a že spor o služební pořadí může za splnění ostatních předpokladů nastati jen mezi úředníky zařazenými na služebních místech téže platové stupnice. Z toho plyne, že hodnostním seznamem »který se jeho týče« ve smyslu § 39 posl. odst. služ. pragm. rozuměti je hodnostní seznam úředníků téže platové stupnice a že státní úředník, zařazený na služebním místě určité platové stupnice, nemá legitimace stěžovati si na určení služebního pořadí mezi úředníky jiné platové stupnice. Při tom je okolnost, zda snad úředníku při nahlédnutí do dotyčné pořadové listiny je fakticky dána možnost nahlédnouti i do pořadových listin pro jiné platové stupnice zhotovených, pro posouzení věci zcela irrelevantní. Jestliže tedy žal. úřad odepřel st-li, jenž je nesporně úředníkem zařazeným na služebním místě 6. platové stupnice, legitimaci ku stížnosti na určení služebního pořadí mezi úředníky 5. platové stupnice, jest názor jeho úplně ve shodě se zákonem a je tedy opačné tvrzení stížnosti bezdůvodné.

Leč stížnost brojí i proti určení služebního pořadí v 6. platové stupnici, do níž i st-l byl zařazen, vytýkajíc, že nař. rozhodnutí ve svém odůvodnění ohledně úředníků, kteří jsou rovněž jmenováni do šesté platové stupnice, uvádí skutečnosti, které neodpovídají pravdě, a uvádí jako příklad, že Dr. Št. byl jmenován do 6. platové stupnice již dne 23. února 1926, ačkoli ve skutečnosti je zaměstnán ve státní službě politické teprve od 29. listopadu 1928.

I když je pravda, že Dr. Václav Št. v pořadovém seznamu ku dni 31. prosince 1928 je mezi koncipisty politické správy uveden za st-lem s udáním nástupu služby dnem 23. února 1926, a i když dále je pravda, že v pořadových seznamech ke dni 31. prosince 1929 a ku dni 31. prosince 1930, do nichž st-l dne 13. června 1931 nahlédl, je Dr. Václav Št. mezi úředníky 6. plat. stupnice uveden před st-lem a sice s datem, že byl do 6. platové stupnice povýšen dnem 23. února 1929, — proti těmto datům st-l ve své adm. stížnosti ze 13. června 1931 žádných námitek neučinil — nemohl nss v té okolnosti, že žal. úřad v nař. rozhodnutí uvádí, že Dr. Št. byl do 6. platové stupnice »převeden resp. jmenován« dnem 23. února 1926, shledati žádnou podstatnou vadu řízení ve smyslu § 6 odst. 2 zák. o ss, pro kterou by nař. rozhodnutí mohlo býti zrušeno, ježto st-l proti vývodům nař. rozhodnutí o významu § 10 odst. 1 věty 2 org. zák. a § 11 vl. nař. č. 163/1930 pro určení služebního pořadí býv. úředníků samosprávných ve službě státní vůbec nebrojí a ze spisů správních je zřejmo, že Dr. Št. byl ke dni 31. prosince 1929 a 31. prosince 1930 zařazen na služební místo 6. platové stupnice za všech okolností s datem dřívějším než st-l (18. listopadu 1929) a přísluší mu tudíž podle § 20 zák. plat. služební pořadí před st-lem.

Č. 11.264.

Živnostenské právo. — Policejní právo trestní (Podk. Rus): Trestati přestupky vl. nař. č. 115/1925 Sb. (obchod minerálními oleji) přísluší úřadům živnostenským, nikoliv policejním.

(Nález ze dne 8. května 1934 č. 9634.)

Věc: Wolf W. v Užhorodě proti zemskému úřadu v Užhorodě o přestupek živn. zák.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozsudkem policejního ředitelství v Užhorodě jako policejního trestního soudu ze 3. června 1931 byl st-l podle § 109 zák. čl. XL:1879 odsouzen k pětidennímu uzamčení a k pokutě 100 Kč, v případě nedobytnosti na další pětidenní uzamčení (§ 23 zák. čl. XL:1879) pro přestupek § 3 nař. býv. uh. min. vnitra č. 112771/1905, kterého se dopustil tím, že 21. listopadu 1930 ve svém obchodě smíšeným zbožím měl v železném sudě a plechových nádobách uskladněno více než 200 litru benzinu, a mimo to měl tam uloženy 4 sudy po 150 litrech pro různé oleje, o nichž se v té chvíli nedalo zjistiti, jaké množství olejů obsahují.